

آیا همیشه یول حرف اول را می زند؟

در دنیای امروز نمی‌توان نقش تکنولوژی را نادیده گرفت. فضای مجازی با ظرفیت‌ها و زرق و برقی که داشته امکان و فرصت آن را به وجود آورده که مردم بتوانند اطلاعات و خدمات مورد نیاز خود را در هر زمان و هر جایی که باشند دریافت کنند، اما هر پدیده‌ای در کنار محاسنی که دارد از معایبی هم برخوردار است. از این رو با افزایش فشارهای اقتصادی و بعضاً سودای لایک، فالوئر و دیده‌شدن، بسیاری از افراد جامعه به دنبال کسب درآمد بیشتر از اینترنت و فضاهای مجازی هستند و متأسفانه کم‌نستند والدینی که کودکان‌شان را با هدف بهره‌برداری مالی و ساختن یک زندگی لوکس وارد شبکه‌های اجتماعی می‌کنند. البته بعضی از این والدین هم آینده‌چ‌شان را بهانه می‌کنند و می‌گویند: «برای آینده خودش است که به این شکل جلوی دوربین می‌آوردیمش. ما می‌خواهیم در آینده دغدغه مالی نداشته باشد» در برابر این توضیح حتی اگر بهانه نباشد و بنا بر اصل دقانه بودن آن بگذاریم؛ باز این سؤال مطرح می‌شود که پس تکلیف آسیبی که به روح و روان فرزندان وارد می‌کنید چه می‌شود؟ وقتی آنها را بی‌محابا در معرض دید هزاران نفر از کاربران شبکه‌های اجتماعی قرار می‌دهید صدمه‌ای به آنها می‌زند که با هیچ رفاه و آسایش مالی قابل جبران نیست.

دنیای مجازی جدی است

به عقیده کارشناسان حوزه کودک، انتشار عکس و ویدئوهای کودکان در فضای مجازی از شکل‌گیری هویت کودکان ممانعت می‌کند و همچنین آنان را از نظر شخصیتی و عزت‌نفس دچار مشکل کرده و حریم خصوصی‌شان را هم در معرض تهدید قرار می‌دهد. ضمن این‌که وظیفه مادر و پدر این است تا از کودکان در برابر آسیب‌های اجتماعی و بیماران پدوفیلی محافظت کنند. در روان‌شناسی پدوفیلیا یا تمایل جنسی به کودکان یک انحراف جنسی است که افراد مبتلا به این اختلال از لحاظ ظاهری تفاوتی با مردم عادی ندارند. آنها، در فضای مجازی به دنبال شکار کودکان و نوجوانان هستند، اینجاست که باید والدین هوشیار باشند و از ریسک‌کردن بپرهیزند و شرایط امنی برای فرزندان‌شان فراهم کنند. وقتی عکس و فیلم فرزندان‌تان را در فضای مجازی پخش می‌کنید درواقع زمینه را برای ایجاد یک شخصیت خودشیفته و کمال‌گرا در بزرگسالی‌شان فراهم می‌سازید. آنها با خودشان فکر می‌کنند دیگر همه من را می‌شناسند پس من از همه برتر و موفق‌تر هستم؛ اما این‌ها نادرست است. والدین می‌خواهند که در معرض دید و تحسین دیگران باشند و دیگران هم به دنبال تحسین خودشان هستند. اینها آسیب‌هایی است که به مرور وارد ذهن کودکان می‌شود و تا سنین بالاتر هم همراه آنان می‌شود و به شخصیت و روابط شخصی و اجتماعی او لطمه بسیاری وارد می‌کند.

پیامدهای خطرناک تبدیل فرزندان به «کودکان بلاگر»

کودکی برباد رفتہ

اینستاگرم را باز می‌کنم و در صفحه اکسپلور، ناخودآگاه چشمم به دختر کوچولویی می‌افتد که با انواع اقسام افکت‌ها شکل و شمایل عجیبی به خود گرفته. در این ویدئو دختر کوچولو با آب و تاب و تغییر لحن صدا، روی مژه‌های نازکش، ریمیل می‌کشد و می‌گوید: «این ریمیل هم به مژه‌ها تون حجم میده هم بلندشون میکنه، کار دوتا ریمیل رو با هم انجام میده و...». به چشمان سیاه شده از رنگ ریمیلش نگاه می‌کنم. در پس این همه سیاهی و رنگ و پودر چقدر معصومیت موج می‌زند. آیا مادرو پدرش این حجم از پاکی و معصومیت را نمی‌بینند؟ این بچه چقدر زود وارد دنیای آدم بزرگ‌ها شده! وقتی تمام صفحه‌اش را از بالا تا پایین می‌بینم حیرت می‌کنم. تمام صفحه‌ها پر شده از ویدئوهای آموزشی دختر کوچولویی که حالا می‌دانم اسمش مبیناست. از نحوه کرم‌پودر زدن تا چطور سایه و کانسیلر بزنیم را آموزش می‌دهد و حتی ویدئوی حرف‌های خصوصی و پنهانی که با شیرین‌زبانی به پدرموادش گفته هم در صفحه‌اش پر است. در میان تمام افرادی که با قربان صدقه رفتن‌های الکی کامنت‌ها را پر کرده‌اند باز جای شکرش باقی است که هستند کسانی که این کار را تأیید و تصدیق نمی‌کنند.

حمایت قانونی از کودکان بلاگر

بدیهی است که استفاده از کودکان در فضای مجازی برای کسب درآمد است. اینها همان کودکان کار در چهارراه خیابان هستند، منتها این بار با شکل و شمایل مدرن تر و شیک تر. به عبارتی با تغییر تمام مناسبات رفتاری و عملکردی انگار بعضی از پدرومادرها جای خود را با فرزندانشان عوض کرده اند و به جای این که از آنها حمایت کنند، این فرزندان هستند که خرج زندگی را درمی آورند و از آنها حمایت می کنند. از این رو در بسیاری از کشورهای دنیا قوانین مشخصی در رابطه با حمایت از کودکان کار مجازی به خصوص در اینستاگرام وضع شده. ماده ۳۲ کنوانسیون حقوق کودکان که ایران نیز جزو امضاکنندگان آن است، از دولت ها خواسته تا از استثمار اقتصادی کودک و هر کاری که به آنها صدمه می زند یا تحصیل شان را متوقف می کند یا برای بهداشت جسمی، روحی، اخلاقی و اجتماعی شان مضر است، جلوگیری کند؛ اما در ایران، متأسفانه این قوانین خیلی جدی گرفته نمی شود. از این رو امیدواریم در شرایطی که بعضی از مردم کودکان شان را قربانی منفعت طلبی شان می کنند، دولت برای کاهش فعالیت کودکان در فضای مجازی یک سری قوانین مدنی همراه با ضمانت های اجرایی وضع کند.

توضیح برای رمز جدول:

بسیار از حل کامل جدول از پشت سرهم قرار دادن حروف خانه‌هایی که با عدد مشخص نشده اند رمز جدول به دست می‌آید.

تعداد حروف رمز جدول در هر شماره می تواند متغیر باشد.

جدول

طراح: بیژن گورانی

بازی کودکان	بیماری نرسم	از اجزای اصلی از انجیل های معتبر	زیر پا مانده نوعی نان سنتی	سیاره مریخ پیوسته	میالشی و تبیل	۵	اتمسفر کمانگیر باستانی	روز قیامت بی رونق پسر عرب	رفیق مشهدی
دربوز	استخوان	۳			علم فونتیک علم الابدان				
مقابل رویه لباس			رفتارهای متقابل			شهر زیتون			
سیر و تحمل انگ چوپان			آخور کاغ فرانسه			خجلت زده			
	آخرین حد چیزی	روپاه جنگ جهانی جنبش و حرکت							
سوره ۸۱ از مرکبات			از فروع دین ساختمان						
	۴	بخشدنگی مذکر							
تقویم آرزو									
		احتمال خطر ۲							

رمز جدول شماره قبل:

شامی کباب